

явление необикновено. Тамъ са дигала войската на Османа; — съгледниците не лъжали.

Полека са изминъла нощта. Снѣжната бура престанъла, по небето бърже са носяли тъмни облаци, които изведнѣжъ испуснахли и дѣждъ, и снѣгъ наедно. Въ три часа презъ нощта са явява новъ съгледникъ и извѣстява Скобелеву, че турцитѣ испразнили кришинскитѣ редути. Той приложилъ, че турцитѣ скоро ще оставятъ всички позиции отъ гъмъ Скобелевата страна. Съгледника са съгласилъ да доведе рускитѣ войски до Грединскитѣ редути. Не слѣдъ много тѣзи непристъпни укрѣпления били въ рѣцѣтъ на Скобелева. Сега вече не можало да бѣде ни най-малго съмнѣние, че турцитѣ са дигатъ. Наставалъ рѣшителния моментъ. Скобелевъ поръчалъ на войската си да са укрѣпи добръ на тѣзи позиции за всѣки случай.

Утринната свѣтлина едвамъ са поевявала. Сутринъта имало доволно мъгла и прѣдсказвала снѣгъ. Изведнѣжъ са раздава гърмежъ едновременно изъ 30—40 топове, полслѣ който са разлѣгнѣлъ постоянния, извѣстний и оглушателенъ екъ. Боя са поченѣлъ. Гиганта, който са държалъ на едно мѣсто цѣли четири мѣсеца, са промѣвалъ презъ мрежитѣ, въ които далъ възможность да го увиятъ; той самъ нападнѣлъ на траншеитѣ и на прѣстанитѣ верки. Боя са заловилъ на Софийския пѣтъ, отъ високитѣ рѣтове Опанецки и Търнески, на подножието на които тече Видъ. Отъ тѣзи рѣтове като изъ вулкани искачали дълги язици отъ пламъкъ и лава, поугасвали за да пламнатъ пакъ и това са повтаряло дълго време. Такъвъ видъ представлялъ артиллерийскитѣ бой на руситѣ съ турцитѣ, бой, на които гърмежитѣ сѣ смѣсвали. Презъ дола въ пламъка са мѣркали натрупано множество хора, конѣ, добичета, кола, — а надъ тѣхъ въ въздуха непреставалъ адския трѣсъкъ на пу-